

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder tre hovedelementer. For det første en udvidelse af forsikringsselskabers og pensionskassers investeringsmuligheder og virksomhedsområde, for det andet en modernisering af regnskabsreglerne og for det tredje en gennemførelse af de anbefalinger på forsikringsområdet, der er indeholdt i betænkning nr. 1108 fra juni 1987 om brancheglidning i den finansielle sektor (kontrol med finansielle koncerner og tavshedspligt). Endelig foreslås visse redaktionelle ændringer, herunder en harmonisering af tilsynsreglerne i forhold til reglerne i lov om banker- og sparekasser m.v.

Forslaget indeholder en genfremsættelse af de væsentligste ændringsforslag fra det lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, der blev fremsat den 18. november 1987. (L 87, 1987-88, FT (fortryk) 1987-88 sp. 2009 f). 1. og 2. behandling af L 87 er optrykt i FT 1987-88 (fortryk) sp. 2586 f og sp. 9476 f.

2. Investeringsmuligheder og virksomhedsområde

Forsikringsselskabers virksomhed består i efter aftale med forsikringstager at påtage sig at dække en risiko. Herfor betaler forsikringstager en præmie, som forudsættes investeret af forsikringsselskabet på forsvarlig måde inden for de lovmæssige rammer og med henblik på at opnå størst muligt afkast. Ved livs- og pensionsforsikring vil en pligt hertil normalt følge af forsikringsaftalen.

Gennem årene er forsikringsselskabernes investeringsmuligheder gradvist blevet udvidet. I fortsættelse heraf tilsigter forslaget at øge forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers mulighed for at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber.

Ved en ændring af loven i 1983 (lov nr. 631 af 21. december 1983) fik kapitalformidlingsaktieselskaber, hvori forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser har aktiemajoriteten, mulighed for at erhverve aktiemajoriteten i en erhvervsvirksomhed. Det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pen-

sionskasses andel i et kapitalformidlingsaktieselskab blev imidlertid begrænset til 15 pct. af aktiekapitalen. Samtidig fremgik det af lovbemærkningerne, at et kapitalformidlingsaktieselskab ikke kan være holding-selskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Det har i de forløbne år vist sig, at selskaberne bl.a. på grund af disse begrænsninger ikke i praksis har udnyttet adgangen til at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber. Det foreslås derfor at ophæve begrænsningen på 15 pct., og i stedet alene at forbyde, at et enkelt forsikringsselskab eller en enkelt pensionskasse opnår bestemmende indflydelse i kapitalformidlingsaktieselskabet. Efter forslaget vil et kapitalformidlingsaktieselskab således fremover kunne ejes af f.eks. to forsikringsselskaber, to pensionskasser eller et forsikringsselskab og en pensionskasse, der hver besidder halvdelen af aktiekapitalen. Et kapitalformidlingsaktieselskab vil også kunne bestå af et forsikringsselskab eller en pensionskasse og en anden investor, f.eks. et pengeinstitut. Endvidere ophæves forbudet mod, at kapitalformidlingsaktieselskaber er holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Endvidere genfremsættes forslaget om at lempe den nuværende risikopredningsregel, således at livs-forsikringsselskaber og pensionskasser får mulighed for at placere op til 2 pct. af de samlede passiver i en enkelt virksomhed mod hidtil 1 pct. For anbringelse af midler i kapitalformidlingsaktieselskaber foreslås yderligere, at begrænsningen på 2 pct. alene skal gælde midler svarende til de forsikringsmæssige hensættelser.

Ved lovændringen i 1983 blev forbudet mod, at flere forsikringsselskaber eller pensionskasser tilsammen har bestemmende indflydelse i erhvervsvirksomheder skærpet således, at dette også gælder, selv om det alene beror på utilsigtede tilfældigheder. Lovforslaget indebærer, at forbudet mod flere selskabers bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed ikke gælder, såfremt det beror på utilsigtede tilfældigheder, at flere selskaber tilsammen har mulighed for at udøve bestemmende indflydelse, og de ikke ved aftale eller anden kontakt samordner deres adfærd.